

ΣΩΜΑΤΕΙΟ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΖΑΦΟΛΙΑ

6/3/2015

Το σωματείο μας χαιρετίζει την ημέρα της γυναίκας στις 8/3. Μέρα κατά την οποία τιμάμε καταχήν τις εργάτριες στα ραφτάδικα και τα κλωστήφαντουργία της Νέας Υόρκης που στις 8/3/1857 κατέβηκαν σε απεργία διεκδικώντας 10ωρη από 16ωρη δουλειά και μισθούς ίσους με εκείνους των αντρών. Η συγκεκριμένη απεργία πνίγηκε στο αίμα νομίζοντας οι αρχές της εποχής ότι έτσι θα έπνιγαν και τις φωνές που πλήθαιναν ενάντια στην εκμετάλλευση, κατά των φυλετικών διακρίσεων, κατά της ανισοτιμίας ανδρών και γυναικών.

Σήμερα, τιμάμε τη γυναίκα εργάτρια, την άνεργη, την αυτοαπασχολούμενη, τη γυναίκα που το εκμεταλλευτικό σύστημα στο οποίο ζούμε της έχει φορτώσει ένα σωρό υποχρεώσεις και μπροστά στη δήθεν ισότητα που ευαγγελίζονται της έχουν αφαιρέσει κάθε δικαίωμα.

Το γυναικείο ζήτημα δεν αφορά μόνο τις γυναίκες, είναι ζήτημα που αφορά το σύνολο των λαϊκών οικογενειών και των αντρών των οποίων οι γυναίκες τους και οι manάδες πλήτονται πολλές φορές διπλά σηκώνοντας και τα βάρη του σπιτιού, της φροντίδας των παιδιών, των ηλικιωμένων γονιών.

Στο χώρο μας οι γυναίκες ανέχονται συμβάσεις διαλείπουσας εργασίας, με δουλειά μερικές μόνο μέρες το μήνα ή σε άλλη περίπτωση δουλειά πάνω από 40 ώρες τη βδομάδα. Η εντατικοποίηση στις περισσότερες ειδικότητες έχει πιάσει κόκκινο με μεγάλες επιπτώσεις στην υγεία μας όπως σε τμήματα της υποδοχής, στο σέρβις, στην κουζίνα στις καμαριέρες κ.α. Μας αλλάζουν τα ρεπό και τις βάρδιες τελευταία στιγμή λες και εμείς δεν έχουμε άλλες υποχρεώσεις στη ζωή μας, στην οικογένειά μας, στα παιδιά και τους γονείς μας.

Απ το 1857 έχει περάσει ένας και μισός αιώνας και δεκάδες ηρωϊκές στιγμές στις οποίες προστάρησες ήταν οι γυναίκες. Και σήμερα με όχημα την καπιταλιστική οικονομική κρίση αλλά και στην καπιταλιστική ανάπτυξη, κυβερνήσεις και εργοδότες υπονομεύουν και καταπατούν κάθε κεκτημένο δικαίωμα. Εμείς θα μείνουμε με τα χέρια σταυρωμένα;;

Συνεχίζοντας στο δρόμο που χάραξαν οι εργάτριες της Νέας Υόρκης και που δείχνουν χιλιάδες σύγχρονες ηρωίδες, οργανωνόμαστε στο σωματείο μας παλεύουμε μαζί με τα υπόλοιπα ταξικά σωματεία του κλάδου μας και με τις κατευθύνσεις του ταξικού συνδικαλιστικού κινήματος με το ΠΑΜΕ και την ΟΓΕ και διεκδικούμε:

- μόνιμη και σταθερή δουλειά για όλες και για όλους
- 5θήμερο 35 ωρο
- κατάργηση όλων των αντεργατικών νόμων που μοιράζουν τζάμπα εργατικά χέρια στους εργοδότες
- κατάργηση της συνταξιοδότησης στα 67 για τις γυναίκες
- ένταξη στα ΒΑΕ των ειδικοτήτων του κλάδου που βγήκαν βίαια το 2011 και διεύρυνση αυτών
- διευκόλυνση των μωρομάνων με αύξηση του μειωμένου ωραρίου μετά τη γέννα
- δωρεάν παιδικοί σταθμοί
- δωρεάν υγεία και παιδεία χωρίς καμία επιχειρηματική δραστηριότητα
-